

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 U 019177 24 Uvp
Sarajevo, 18.04.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Krkeljaš Milorada i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u sporu tužitelja O.H. iz K., ..., zastupanog po punomoćniku Mahić Alagić Edisi, advokatu iz Sanskog Mosta, protiv akta broj: FZ3/8/1-31-1-1416/22 od 24.04.2023. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari isplate razlike penzije do iznosa najniže penzije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019177 23 U od 30.11.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.04.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 U 019177 23 U od 30.11.2023. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv akta tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne administrativne službe tuženog za Unsko-sanski kanton Bihać, broj FZ4/2/1-31-1-22595-2/22, matični broj: ... od 26.10.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja O.H. iz K., za isplatu razlike penzije od zbirnog iznosa srazmjernih penzija do iznosa najniže penzije.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija navedenu presudu zbog povrede federalnog zakona. U zahtjevu navodi da je korisnik srazmjerne penzije i to kod tuženog u iznosu od 179,16 KM mjesečno a kod Fonda PIO Republike Srpske u iznosu od 1,13 KM mjesečno, te da s obzirom na zbirni iznos srazmjernih penzija pripada mu pravo na isplatu najniže penzije u smislu člana 82. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pri čemu ne spori da je također, korisnik i penzije inostranog nosioca osiguranja po kom osnovu prima oko 160,00KM mjesečno, ali da i s tim iznosom ukupan iznos penzija koje prima manji je od iznosa zajamčene penzije. Smatra da tužena strana postupajući po njegovom zahtjevu u rješenju kojim odbija zahtjev nije valjano obrazložila razloge zbog kojih odbija zahtjev niti je navela relevantne zakonske propise zbog kojih smatra da tužitelj ne ispunjava uslove na minimalni iznos starosne penzije, niti da je zakonske odredbe i materijalne propise dovela u vezu sa činjeničnim stanjem, što rješenje samo po sebi čini nezakonitim. Oспорava i pravni zaključak iz osporenog rješenja gdje je navedeno da mu kao korisniku penzije kod inostranog nosioca osiguranja ne pripada pravo na najniži iznos penzije, jer da takvi korisnici ne spadaju u kategoriju penzionera kojima se obezbeđuje razlika do najnižeg iznosa penzije, navodeći da je takav zaključak posve neosnovan, paušalan i tendenciozan s ciljem da se tužiocu onemogućiti zajamčeni iznos najniže penzije, i prava koja mu zakonski pripadaju. Nadalje, navodi da je i prvostepeni sud u pobijanoj presudi pogrešno primijenio materijalni propis na njegovu štetu, i

da takvo postupanje nije opravdano, jer da je isti diskriminisan u odnosu na korisnike prava koji primaju isključivo bosansko-hercegovačku penziju, a koji ostvaruju pravo na zajamčenu penziju, pa je po njegovom mišljenju riječ o pogrešnom tumačenju odredbe člana 81. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je tužitelj kao podnosilac zahtjeva tuženiku kao nosiocu osiguranja dana 11.08.2021. godine podnio zahtjev za priznavanje prava na starosnu penziju, da je tuženi nakon provedenog postupka dana 11.11.2021. godine donio privremeno rješenje Matični broj: ... Broj predmeta: 1810-7076/21-1, kojim je podnosiocu zahtjeva priznao pravo na srazmjernu starosnu penziju koja pada na teret istog nosioca osiguranja počev od 16.07.2021. godine u iznosu od 179,16 KM mjesečno, a da je rješenjem Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske LBO: ... broj predmeta: 91-1.1-1810.0-20698/21 od 16.12.2021. godine podnosiocu zahtjeva također priznato pravo na srazmjerni dio starosne penzije koja pada na teret tog nosioca osiguranja počev od 16.07.2021. godine u iznosu od 1,11 KM mjesečno, koja nakon usklađivanja od 2% počev od 16.07.2021. godine iznosi 1,13 KM, koje odluke podnosilac zahtjeva nije pobijao žalbom pa su postale pravosnažne i konačne. Dalje, iz stanja spisa proizilazi da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje postupajući u skladu sa propisima R Hrvatske i temeljem zaključenog Ugovora o socijalnom osiguranju između R Hrvatske i Bosne i Hercegovine (zaključen dana 04.10.2000. godine) rješenjem KLASA: 140-02/21-03-03031030892 URBROJ: 341-18-06/2-21-045406 BROJ SPISA: 187177 od 16.02.2022. godine) priznao pravo podnosiocu zahtjeva na razmjerni dio starosne mirovine u iznosu od 435,85 kn mjesečno u koju je uračunat dodatak na mirovinu, te mu se umjesto te ima isplaćivati najniža mirovina/penzija u iznosu od 643,77 kn mjesečno počev od 16.07.2021. godine; da je tužitelj istom prvostepenom organu podnio zahtjev za isplatu razlike penzije na osnovu člana 81. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH broj: 13/18, 93/19, 90/21 i 19/22 – u daljem tekstu: Zakona o PIO); da je odlučujući o navedenom zahtjevu prvostepeni organ takav zahtjev odbio nakon provedenog postupka, utvrdivši da tužitelj kao podnosilac zahtjeva je lice koje ostvaruje pravo na srazmjerni dio starosne penzije i kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje temeljem zaključenog međunarodnog Ugovora o socijalnom osiguranju između R Hrvatske i Bosne i Hercegovine, čime ne ispunjava uslove iz člana 81. i 82. Zakona o PIO da bi mu se priznalo pravo na isplatu razlike penzije od zbirnog iznosa srazmjernih penzija ostvarenih kod Federalnog zavoda PIO/MIO Mostar i Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske do iznosa najniže penzije. U postupku po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv navedenog prvostepenog rješenja od 26.10.2022. godine, drugostepeni organ je rješenjem od 24.04.2023. godine odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu sa obrazloženjem da se odredbe člana 81. stav 1., 2., 4. i 5. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koje regulišu kada korisniku pripada iznos najniže penzije, ne odnose na osiguranike koji su ostvarili pravo na srazmjerni dio penzije po međunarodnim ugovorima, kao ni na korisnike koji nemaju prebivalište na teritoriji BiH, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno, a kako je to propisano odredbama člana 82. istog zakona. Tužitelj je protiv osporenog rješenja od 24.04.2023. godine pokrenuo upravni spor tužbom podnesenom Kantonalnom sudu u Bihaću koji je pobijanom presudom od

30.11.2023. godine istu odbio kao neosnovanu, cijeneći da su rješenja prvostepenog i tuženog organa donesena u zakonito provedenom upravnom postupku, te da su zasnovana na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i pravilnoj primjeni citiranih odredbi Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Odredbom člana 81. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine F BiH“, broj: 13/18, 93/19, 90/21 i 19/22) propisana je minimalna penzija koja pripada svima koji ispunjavaju uvjete za njenu isplatu. Ovom odredbom je propisano da najniži iznos penzije pripada korisniku starosne, porodične, odnosno invalidske penzije, a kome je penzija određena u manjem iznosu od penzije utvrđene po odredbama stava 2 ovog člana. Odredbom člana 82. istog zakona je propisano da se odredbe člana 81. stav 1., 2., 4. i 5. ovog zakona ne odnose na osiguranike koji su ostvarili pravo na srazmjerni dio penzije po međunarodnim ugovorima, kao ni na korisnike koji nemaju prebivalište na teritoriji BiH, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno. U konkretnom slučaju tužitelj je ostvario pravo na srazmjerni dio penzije u skladu sa Ugovorom o socijalnom osiguranju između BiH i Republike Hrvatske, pa mu se u skladu sa citiranom odredbom člana 81. stav 1. ne može priznati i obračunati iznos najniže penzije.

Prigovor tužitelja da je u konkretnom slučaju „riječ o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju“ u pogledu činjenica da li je radio na području Republike Srpske, te ostvarenog staža osiguranja, odnosno uplaćenosti ili neuplaćenosti doprinosa kod tog Fonda, ovaj sud nije ispitivao, obzirom da se u smislu odredbe člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Nadalje, prigovor tužitelja da su prilikom odlučivanja pogrešno tumačene odredbe člana 81. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju nije osnovan, jer je tužitelj ostvario pravo na srazmjerni dio penzije po međunarodnom ugovoru, odnosno Ugovoru o socijalnom osiguranju između BiH i Republike Hrvatske, koja činjenica nije sporna među strankama.

Kako je prvostepena presuda donesena uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pri čemu nisu povrijeđena pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari, to se nije radilo o povredi prava tužitelja na obrazloženu odluku, da tužena nije valjano obrazložila zbog kojih odbija zahtjev tužitelja, da je „pravni zaključak“ paušalan, subjektivan i slično, čemu tužitelj neosnovano prigovara.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Jasmina Kovač, s.r.

Predsjednik vijeća
Jasmin Jahjaefendić, s.r.